

16 contes sobre el món paral·lel de les vacances d'estiu a Salt

El nou muntatge d'Alfredo Sanzol amb crítiques excel·lents s'estrena demà a Catalunya



Les vacances no sempre són com nosaltres voldríem; Sanzol parla d'aventura i pèrdua a «Días estupendos» |

MARTA PALLARÈS

Les vacances: aquelles dues o tres setmanes que passem tot l'any esperant, i sobre les quals bolquem esperances i il·lusions acumulades durant tots els mesos laborables. Però què passa quan aquests Días estupendos no resulten ser tan perfectes com nosaltres esperàvem? Sobre aquesta premissa ha treballat el pamplonès Alfredo Sanzol, un dels joves dramaturgs nacionals amb major projecció (va

estar nominat als Max 2009 com a Millor Autor i Director), per crear la seva nova obra, que s'estrena demà a Catalunya a Salt.

La peça, plena de frescor i emoció, ha obtingut unes crítiques immillorables durant la temporada a Madrid; el muntatge explora els sentiments que afloren durant l'estiu, «desitjos que sovint no tenen res a veure amb la realitat i que fan que les vacances es converteixin en una dimensió paral·lela», segons el seu director, «generant així conflictes summament interessants».

De la mateixa manera, opina que aquestes són un moment «que es viu de manera extrema i intensa, perquè té una durada molt limitada, per això ens hi comportem de manera molt diferent a quan estem treballant».

El repte: no abaixar el ritme

El procés d'escriptura per a Días estupendos ha estat molt peculiar, tal i com ho va fer Sanzol en les seves dues obres anteriors. A partir del títol escollit, l'introdueix a Google i a partir dels resultats i temàtiques obtingudes, escriu el text. La resposta a Días estupendos van resultar ser llocs web sobre turisme, viatges i vacances, i aquesta va ser la base sobre la que ha treballat. Segons el dramaturg, «Google per a mi és una joguina, una eina que em permet saltar-me la pàgina en blanc i que em duu a llocs insòlits i amagats de les meves emocions subconscients». És al regne de la fantasia, segons Sanzol, que s'hi amaga el dolor emmagatzemat, i al qual aconsegueix arribar gràcies a l'alliberament que proporciona aquest joc cibernètic.

Un cop escollit el tema, el principal repte va ser com plasmar 16 històries curtes en un temps molt limitat (una sola hora de representació), i que totes tinguessin

connexió i interès: «Tramar un sol argument i que et mantingui atent durant una hora i mitja és molt complicat», diu Sanzol, «però sóc molt exigent quan escric històries curtes, no m'agrada deixar-ne a l'aire algunes de fluixes amb l'esperança que la següent sigui millor i remunti el nivell general». Tot té a veure amb els aspectes que millor s'han valorat d'aquest muntatge: la immediatesa i l'emoció. «És difícil trobar l'anècdota concreta que en tan poc temps tingui la intensitat suficient com per arribar a l'espectador, però no em conformo amb què simplement la història li passi per davant: jo llenço molts dards, però necessito que tots impactin».

Amb aquesta premissa, és lògic pensar que tot i tenir les vacances com a leitmotiv, el muntatge també té la seva cara amarga: «Quan ets petit l'estiu és l'època de l'any quan menys et controlen els pares i per tant, quan més assumeixes la teva pròpia llibertat», diu l'autor, «però quan t'adones que això exigeix responsabilitat et fas gran i és fàcil perdre la innocència, haver d'escollir entre el bé i el mal».

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/03/18/contes-sobre-parallel-vacances-d-estiu-salt/473248.html>